

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Forespørgsel nr. F 32:

Forespørgsel til udenrigsministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om religionsfrihedens udvikling i år 2000 i Danmarks program- og bistandssamarbejdslande og om samarbejdet i de internationale organisationer, og hvad vil regeringen gøre for at forbedre religionsfriheden, hvor den ikke lever op til FN's Menneskerettighedsdeklaration?«

Af Flemming Kofod-Svendsen (KRF), Ole M. Nielsen (KRF), Jann Sjursen (KRF) og Tove Videdæk (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 18/1 2001. Fremme af forespørgslen vedtaget 25/1 2001).

Den fg. formand (Jytte Andersen):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse vil blive udsat til i morgen, torsdag den 1. februar 2001.

Begrundelse

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne begynde med at takke regeringen for at have taget sidste års forespørgselsdebat til efterretning gennem udarbejdelsen af redegørelsen om fremme af religionsfrihed.

Det glæder mig, at religionsfriheden er blevet sat på dagsordenen, at Folketinget gennem sidste års religionsfrihedsdebat har kunnet debattere emnet, så resultatet nu foreligger, nemlig et håndgribeligt papir om religionsfrihedens rolle i dansk udenrigspolitik og dermed med en øget fokus på religionsfrihed.

Under sidste års debat udtalte Venstres ordfører, fru Tove Fergo, at hun ikke kunne finde religionsfrihed nævnt ét eneste sted i de danske redegørelser og visioner om udviklingssamarbejdet. Dette forhold har regeringens redegørelse været med til at ændre. Problemstillingen er blevet konkretiseret, og det er prisværdigt.

Så kunne man spørge, hvorfor den nærværende forespørgselsdebat så skal finde sted. Svaret er enkelt: For at vi kan videreudvikle indsatsen for fremme af religionsfrihed. Der er lagt et fundament. Nu skal vi i fællesskab drøfte, hvordan de privilegier, vi selv har, kan rækkes videre til andre.

Besvarelse

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

Min besvarelse af dagens forespørgsel sker i forlængelse af min forgængers svar på forespørgsel nr. F 46 den 4. maj sidste år og Folketingets vedtagelse på det tidspunkt.

I vedtagelsen blev regeringen bl.a. pålagt at udarbejde en redegørelse for, hvordan arbejdet for religionsfrihed bedst fremmes. Denne redegørelse blev oversendt til Folketinget den 16. januar og er naturligvis grundlaget for dagens drøftelse.

Retten til frit at tro og tænke, som man vil, er grundlæggende for menneskets værdighed og muligheden for at eksistere som et selvstændigt væsen. Menneskers tro må ikke begrænses, påvirkes eller ændres udefra. Derfor er tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed anerkendt som en absolut rettighed, altså en rettighed, der ikke kan indskrænkes. Det gælder for Danmark, og det bør gælde for resten af verden.

Men selv om langt den største del af verdens lande anerkender religionsfriheden i deres forfatninger og folkeretligt har forpligtet sig til at respektere religionsfrihed, krænkes denne frihed til stadighed mange steder.

Vi ser som desværre også i andre sammenhænge, når det gælder menneskerettigheder, en afstand mellem løfter og handling, mellem ord og gerning.

Selv om det er klart og folkeretligt anerkendt, at der for udøvelsen af enhver frihed må gælde visse begrænsninger, bl.a. hensynet til den offentlige orden, sundheden, sædeligheden og ikke mindst andres rettigheder og friheder, må vi erkende, at vi ofte ser religionsfrihed begrænset uretmæssigt af helt andre årsager.

Der er mange grunde til at arbejde for, at religionsfrihed respekteres. Religionsfrihed berettiger til en indsats for dens egen skyld, fordi den er grundlaget for udøvelsen af andre rettigheder og endelig af hensyn til samfundet som helhed.

Religionsfrihed og tolerance er nært forbundne med demokrati og udvikling, og krænkelser af menneskers friheder og rettigheder hæmmer en demokrati- og udviklingsproces i alt for mange lande.

Derfor er det med god grund, at regeringen til stadighed lader fremme af religionsfriheden indgå som en integreret del af den danske udenrigs- og udviklingspolitik.

Vi gør en betydelig indsats både bilateralt og multilateralt for at sikre religionsfriheden i for-